

SWEDISH A2 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
SUÉDOIS A2 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
SUECO A2 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 19 May 2003 (morning)
Lundi 19 mai 2003 (matin)
Lunes 19 de mayo de 2003 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Section A consists of two passages for comparative commentary.
- Section B consists of two passages for comparative commentary.
- Choose either Section A or Section B. Write one comparative commentary.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- La section A comporte deux passages à commenter.
- La section B comporte deux passages à commenter.
- Choisissez soit la section A soit la section B. Écrire un commentaire comparatif.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- En la Sección A hay dos fragmentos para comentar.
- En la Sección B hay dos fragmentos para comentar.
- Elija la Sección A o la Sección B. Escriba un comentario comparativo.

Välj del A eller del B.

DEL A

Analysera och jämför följande två texter.

Diskutera likheter och olikheter mellan texterna och deras tema(n). Kommentera därvid författarnas sätt att använda sådana element som struktur, ton, bilder och andra stilistiska grepp för att få fram det de vill förmedla med texten.

Text 1 (a)

Var blev ni av, ljuva drömmar?

Svara, du med röda stjärnan på din vårkavaj:
alla tåg som går mot lyckans land på första maj
svara på en fråga från en vän som tappat tron:

5 - när är dom framme vid sin slutstation?

Var blev ni av ljuva drömmar om en rimligare jord,
ett nytt sätt att leva? Var det bara tomma ord?

Var är dom nu, dom som påstod att dom hade alla svar
men svek oss alla och valde makten? Dom är kvar.

10 Frihetens gudinna står på vakt i New Yorks hamn.

Om du har en dollar får du rum i hennes famn.
Hon som hade fred och frihet som sitt stolta mål
- så synd att hennes huvud var ett håll!

Var blev ni av, ljuva drömmar om en rimligare värld?

15 Hon hjälper förtrycket med att låna det sitt svärd.
Var är dom nu, alla löss från barbariets dunkla natt,
fascismens korpraler? Jo, dom sitter där dom satt.

Vi som satts att leva i besvikelsens epok

- vad gör vi nu? Vad ska vi tala på för språk?

20 Ett sätt är att, även om det blåser litet kallt,
tro på det vi trodde på — trots allt!

Var blev ni av, ljuva drömmar om en rimligare jord,

Ett nytt sätt att leva på? Var det bara tomma ord?

Var är han nu, våra frihetsdrömmars junker Morgonröd?

25 Han rör ju på sig, så han är nog inte riktigt död ...

En sångtext från 1976, tillägnad sångerskan Monica Zetterlund,
av Tage Danielsson (1928-1985), författare, skådespelare, regissör och revymakare

Text 1 (b)

I "Väckarklocka" från 1941 formulerar Elin Wägner sin syn på kvinnorörelsens uppgift.

Här är ett nytt tillfälle för kvinnorörelsen sedan den genomgått förhoppningarnas och besvikelsernas stadium och hart när avstannat av brist på uppgifter och tro på framtiden.

— Hittills har vi i fredsföreningar och alla andra föreningar, arbetat plikttroget och hyggligt men utan allvarliga anspråk på att kunna ingripa i händelsernas gång. Vi har varit nöjda med de små resultat vi sett av vårt arbete. Vi har gjort försök för att kunna säga att ett försök har gjorts. Vi har inte själva vetat hur djupt nedslagna vi varit och hur svag vår tro, ty vi har saknat kännedom om ett annat tillstånd.

— När vi sett oss historiskt har vi ingen anledning alls till resignation. Vi kan förstå hur det kunnat gå som det gått. Och eftersom det inte är något ensidigt kvinnovälde vi vill, behöver vi inte skapa oss något övervärdeskomplex genom att nedsätta männen, våra kamrater i hårda öden.

— Idealet vi vill fram till är en värld, framsprungen ur samarbete mellan män och kvinnor, en värld där rörelse och jämvikt är riktigt avpassade mot varann, liksom hjärnornas och händernas arbete, en värld som uppvisar den rätta blandningen av samfundsgemenskap och individuell frihet, vördnad för livet och mod att riskera det för en god sak, jordförbundenhet och himmelslängtan.

Lägre än så tjänar det inte till att sätta idealet, vår väg kommer ändå att gå genom besvikelser, svårigheter och kompromisser.

Ur *Väckarklocka*, av Elin Wägner (1882-1949) journalist, författare och samhällsdebattör

DEL B

Analysera och jämför följande två texter.

Diskutera likheter och olikheter mellan texterna och deras tema(n). Kommentera därvid författarnas sätt att använda sådana element som struktur, ton, bilder och andra stilistiska grepp för att få fram det de vill förmedla med texten.

Text 2 (a)

Men det är underligt med tystnaden,
naturens stillhet är ju sällan tyst.
Hörs inte fåglar sjunga, kottar falla
och vågor klucka, kilar ekorrar
5 i träden, surrar flygfän, skränar måsar,
det är en stillhet som är full av liv.
Det är i storstan det är livlöst tyst
mellan de larmande neonkvarteren,
mot vindlöst fågelfria asfaltgårdar,
10 på landet hörs det alltid någonting.
De ljuden bryter inte tystnaden,
det är det märkliga. De ljud som omger
naturens stillhet sedan årmiljoner
och som är svagare än storm och störtregn,
15 de stör den sällan ens, de förebådar
och står på vakt kring stillheten i stället,
som om de båda var i maskopi;
förtätar den så att man hör den andas,
för det är liv som sover, markens, djurens,
20 granitens, rymdens liv, som tystnaden
består av. Är det tyst i storstan är
det tyst som i ett bårhus, är det tyst
på landet är det tyst som i ett sjukrum
där svaga hjärtan slå för sina liv,
25 en hårfin avgrundsskillnad! Hör man i
en riktig gammal Bauerskog en kvist
som bryts eller en trast som lyfter, då,
just då slår skogsstillheten starkt emot en.
Men här finns ingen Bauerskog att se.

Ur *Göran Palms* (f 1931) diktberättelse Sverige en vintersaga, II. Tillbaka till naturen (1989)

Ann: John Bauer, svensk konstnär (1882-1918), välkänd för romantiska landskapsmålningar

Text 2 (b)

I Kerstin Ekmans berättelse "Hunden" (1986) är "huvudpersonen" en bortsprungen hundvalp.

Valpen hade sovit under sin gran. Han var stel och törstig när han kravlade fram ... Den sista snöfläcken hade försvunnit på myren. Inne i skogen låg skräpiga drivor med hårda, nästan genomskinliga korn. Granarna hade släppt sina frön och barr över dem, blåsten hade rivit ner lavar och kvist.

5 ... Överallt där solen torkade opp och värmden marken kröp och kilade insekter. Myrstackarna började trögt röra sig om mornarna. När solen stod som högst arbetade myrorna med att laga de upprivna hålen. Om en morgon blev alltför kall trögnade massan på väg ut. Myrorna satt klottrade intill varandra och levde så lågt och snålt att det inte ens luktade myrpiss kring stacken när en tass rev i den knottriga fällen.

10 Men de soliga dagarna rådde. Solen värmden och kläckte. Den lockade fram kroppar som sovit och smält ner sitt fett. Mycket hunger vaknade i skogen. Sorkarna började kila i fjolårsgräset. De letade fröställningar som inte blivit tömda om hösten. De letade vinterlingon, puppor och ägg.

Om natten frös vattnet i myrhålen till tunna skivor som skar tassarna om de krossade det. De bruna gräsen fick en ny hud av is. Men ljuset korn tidigt. Innan solklotet hade trängt opp över skogskanten i sina röda hinnor andades hela skogen ljus.

15 ... Han slickade ljus. Han sög det. Vattnet fördelade sig och drog sig undan. Det var inte längre fienden. Det hade ljus röst under stenarna. Hans buk var torr och han vände den mot solen. Han kunde ha blivit dödad i dessa tillitsfulla ögonblick då han låg som
20 om han diat solen och sov sin snarkande valpsömn. Men till alla dem som dödades nu när så mycket vinterhunger vaknat i skogen hörde inte han.

Ur *Hunden* (1986), av Kerstin Ekman (f 1933)